

- 3) *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co.*, Tehran, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē notikušajā tiesvedībā, gan apelācijas tiesvedībā;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē notikušajā tiesvedībā, gan apelācijas tiesvedībā pati.

(¹) OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 21. novembra spriedums (First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Dixons Retail plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-494/12) (¹)

(Direktīva 2006/112/EK — Pievienotās vērtības nodoklis — Preču piegāde — Jēdziens — Krāpnieciska bankas kartes izmantošana)

(2014/C 39/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Dixons Retail plc*

Atbildētājs: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 14. panta 1. punkta un 73. panta interpretācija — “Preču piegādes” jēdziens — Piegāde pēc maksājuma, kas veikts neatļautā veidā un krāpnieciski lietojot kredītkarti

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 2. panta 1. punkta, 5. panta 1. punkts un 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 14. panta 1. punkts un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkoti fiziska preces nodošana pircējam, kurš krāpnieciski lieto

bankas karti kā maksāšanas līdzekli, ir uzskatāma par “preču piegādi” Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta, 5. panta 1. punkta, 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 14. panta 1. punkta izpratnē un ka maksājums, ko saistībā ar šādu nodošanu kāda trešā persona veikusi atbilstoši starp šo trešo personu un šīs preces piegādātāju noslēgtajam līgumam, saskaņā ar kuru šī trešā persona apņēmusies šim piegādātājam samaksāt par precēm, kuras tas pārdevis pircējiem, kuri lieto šādu karti kā maksāšanas līdzekli, ir uzskatāms par “atlīdzību” Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta un Direktīvas 2006/112 73. panta izpratnē.

(¹) OV C 26, 26.1.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. novembrī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) — *Staatssecretaris van Financiën*, otra lietas dalībniece: *Fiscale Eenheid X NV cs*

(Lieta C-595/13)

(2014/C 39/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Atbildētāja: *Fiscale Eenheid X NV cs*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Sestās direktīvas (¹) 13. panta B daļas ievads un d) punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrība, kuru ir izveidojis vairāk nekā viens ieguldītājs ar vienīgu mērķi — savāktos aktīvus ieguldīt nekustamajā īpašumā, var tikt uzskatīta par īpašu ieguldījumu fondu šī noteikuma izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Sestās direktīvas 13. panta B daļas ievads un d) punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar jēdzienu “vadīšana” [pārvaldība] ir jāsaprot arī sabiedrības nekustamā īpašuma faktiskā izmantošana, ko sabiedrība ir uzticējusi trešajai personai?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).